

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Einonen, Piia

Title: Kesälukukausi – pikatie työelämään?

Year: 2015

Version:

Please cite the original version:

Einonen, P. (2015, 17.09.2015). Kesälukukausi – pikatie työelämään?. Koulutusblogi.
<https://www.jyu.fi/blogit/koulutusblogi/einonen>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Piia Einonen: Kesälukukausi – pikatie työelämään?

Piia Einonen, kuvaaja Saana Tammisto

Yliopistomaailmassa eivät puhalla tällä hetkellä enää muutoksen puhurit vaan myrskytuulet. Erilaiset raportit tarjoavat ristiriitaisia visioita siitä, mihin suuntaan suomalaista yliopistokenttää ja -koulutusta pitäisi kehittää, mutta niitä kaikkia yhdistää pyrkimys huippusaavutuksiin tieteen saralla ja laadukkaaseen sekä muuttuvan yhteiskunnan koulutustarpeisiin vastaavaan opetukseen. Keinoista ei kuitenkaan ole yksimielisyyttä ja rahoitusta leikataan edelleen.

Selvitysmiesten lisäksi yliopistokentän kimpussa puuhaa maan hallitus, jonka asiantuntevuudesta tällä saralla **Alexander Stubbin** keväinen heitto kesä-, heinä- ja elokuun kestävästä lomailusta antaa vähemmän mairittelevan kuvan. Hallitusohjelmassa linjataan osaamisen ja koulutuksen kärkihankkeeksi muun muassa työelämään siirtymisen nopeuttaminen. Tämän toteuttamiseksi on esitetty valintakokeiden uudistamista ensikertalaisten kiintiöillä, jotka ovat jo tulossa käyttöön, sekä valintaprosessien keventämisellä.

Opettavien ja tutkivien yliopistolaisten puheissa enemmän kuuhuntaa on aiheuttanut visio kolmannesta lukukaudesta. Opiskelijoilla on monilla koulutusaloilla ollut jo pitkään mahdollisuus opiskella kesäisin täysipäiväisesti: tehdä opinnäytetöitä, kirjoittaa esseitä ja käydä tenteissä. Usein kuitenkin käy niin, että tuskin puolet tenttiin ilmoittautuneista vaivautuu tulemaan paikalle.

Läsnäoloa vaativia opintoja harva taas haluaa, koska ne saattaisivat vaarantaa koko kesän työt. Näin yliopisto-opettajan ja -tutkijan näkökulmasta ajatus kesälukukaudesta näyttäytyy siis paitsi turhana, myös täysin mahdottomana. Lisäksi se kaventaisi entisestään aikaa, joka nyt on mahdollista käyttää edes jossakin määrin tutkimuksen tekemiseen ja nykyisissä rahoitusmalleissa tärkeiden julkaisujen kirjoittamiseen.

Ehdotus kesälukukaudesta on toki näppärä pikaratkaisu, jolla tarvetta puuttua taustalla piileviin suurempiin ja haastavampiin ongelmiin voidaan lykätä. Niin kauan kuin opiskelijoiden on syytä toimeentulonsa turvatakseen istua mieluummin marketin kassalla kuin opiskelujen äärellä, ei kesälukukausi nopeuta kenenkään valmistumista. Ja niin kauan kuin työmarkkinoilla on kysyntää edulliselle opiskelijatyövoimalle, on opintotahdin kiristämisestä turha haaveilla. Lisäksi nykyisessä työllisyystilanteessa tie työelämään näyttäytyy umpikujana, joten valmistuminen pikemmin pelottaa kuin aiheuttaa riemunkiljahduksia.

Jospa maan hallituksessa siis keskityttäisiin miettimään näitä isompia ja niin paljon vaikeampia kysymyksiä sen sijaan, että neuvottaisiin yliopistoja opetustehtävien hoidossa. Me täällä yliopistolla voisimme puolestamme tavoitella opiskelijoiden pitämistä kampuksilla edes siihen saakka, kunnes lukukausi toukokuussa päättyy, jotta tuolloin ei tarvitsisi opettaa tyhjille saleille.

Yliopistotutkija sekä historian ja etnologian laitoksen pedagoginen johtaja Piia Einonen